

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Amatoris, Antisiodorensis (iuxta tabulam Democharis) Antistitis
Sexti, ex R. P. L. Surio Desijt ab humanis anno Incarnati verbi 241. qui fuit
Bonifacij Pap. 3. Honorij 27 & Theodosij Imperat. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Nolite fratres formidare, nolite fugere. Scimus enim Zoëardus suis me precibus vitæ restituit. Illis autem stupendibus & præ gaudio plorantibus, & ut cum eis discederet rogantibus, dixit se nunquam ab ea cella discessurum, sed quod reliquum esset vitæ, in Dei laudibus ibidem exacturum. Quod sanè ad supremum vitæ diem præstitit egregiè.

Aliud quoque eius miraculū, quod eodē Philippo Abbate narrate cognoui, nequaquam silèrio præterire volui. Nitriæ quidam reus suspensio ad iudicium est. Qui post mirabili Dei misericordia solutus, ad Abbatem Philippum veniens, eidem qualiter meritis B. Andreae liberatus esset, indicavit. Dixit enim, quod cum iam damnationis sententia in eum lata esset, nomen ipsius sine fine implorasset, cumque in patibulum sublatus, conceptam de Zoëardi auxilio spem æquè constanter recineret. Statim suis manibus vir sanctus eum sustentaverit. At illi, cum eum iam expirasse certo certius existimaret, eoque relicto, domum abirent, Andreas eum manu sua solutum, abire permisit.

Suspensus à patibulo soluitur.

VITA S. AMATORIS, ANTISIODO-
vensis (iuxta tabulam Democharis) Antistitis
Sexti, ex R.P.L. Surio Desyit ab humanis anno
Incarnati verbi 241. qui fuit Bonifacij Pap. 3.
Honorij 27 & Theodosij Imperat. Sedit annos
vīginta.

C. Baron ia
not martyr
Rom: tom: 5
Anna: 1

Sanctus Amator literis non mediocriter institutus, tandem coactus est à parentibus virginem quādam in matrimonium ducere. Cum autem iam tempus adesset, quo inter se coniungi

D d

debe-

**S. Amator
& eius con-
iunx vouent
virginitatē.**

deberent, mutuis exhortationibus, ad reuocan-
dū virginitatis votum se permouerunt. Adhuc
autem Angelus Domini, qui duabus coronis
rifico splendore ornatis, laudato proposito
perseuerantiam eos incitauit. Itaque puella
lari animo virginum se sodalitati adiunxit.
mator autem in clerum adlectus, tot fructuum
tum ornamentis illustris, vt post decessum
ladij, ei in Antisiodorensi Episcopatu subleua-
fit. Porro iam factus Pontifex, multis admodum
claruit miraculis; cæcis restituit visum, curis
paralyticos, mortuos ad vitam reuocauit. Quo-
que multos ab Ethnicismo conuertisset ad Domi-
num, tum perpetrandis miraculis, tum in
concionando, cerneretque ecclesiam suam
gustiolem, quàm vt ingentem Christianorum
multitudinē capere posset, à Ruptilio eius An-
siodorensi, amplam & excellentiam quandam domum
intra vrbs moenia sitam petijt. Ille verò cum pro-
mò petenti assentiri nollet, non multò post gra-
uissimo correptus morbo, precibus eius cessante.
Dum vir Dei cōdita illi basilica, eam protomartyri
Stephano dedicauit, quæ miro fidelium nu-
dio deindē frequentari coepit.

**Condit am-
pliolem Ec-
clesiam.**

**S. Germāus
gubernator
vrbs Anti-
siodorensis.**

Porro eodem tempore, Germanus Antisiodo-
rensis vrbs gubernacula tractabat, qui venatorum
studio plus nimio deditus, ferarum capita, et
arbore quadā piro, in medio ciuitatis ad aspectum
gratissima, suspēdebat, vt eo spectaculo indultis
sua laudē captaret. Quē amator antistes frequen-
ter suis cōpellabat eloquijs, docēs & mouens ca-
re Christianorū animos haud mediocriter offen-
di: paganorum verē ad idololatrię cultum vehe-
menti⁹ incitari. Huic vir sanctus acrius quotidie
instare, vt relicta cōsuetudine praua, arborem
ipfam

ipsam radicibus extirparet: Sed Germanus, plus
 laudis humanæ quam religionis pens habēs, nul-
 lo modo acquiescere voluit. Tū Amator quodā
 die, absente Germano, sacrilegā arborē radicibus
 excidit, eāque, nē qua incredulis memoria eius
 extaret, Vulcano deuorandā obiecit. Quę res vt
 protinus ad aures Germani puenit, ira vehemē-
 ter inflammatus, mortem viro sanctissimo mini-
 tatus est. Itaque sanctę religionis oblitus, cuius
 iam munere insignitus fuerat, militum suorū stri-
 patus manu ad urbem properauit. Cuius aduen-
 tūs certior fact⁹ Amator, ex vrbe protinus Heduā
 discessit, nō q̄ martyrij palmā subterfugeret, sed
 quia diuina reuelatione & mortis suę tempus,
 & Germanū sibi successorē fururū pręuderat.

Hedum igitur delatus fuit ā Simplicio vrbis
 illius Episcopo, summis beneuolentię & hono-
 ris indicijs exceptus, Sed & ipse Iulius reipubli-
 cę rector, & Gallię gubernator, viro sancto ho-
 norifico comitatu obuiam ire non neglexit. In-
 sequenti autem luce Amator Iulij prætorium in-
 gressus, tot tantisque iterū exceptus fuit hono-
 ribus & obsequijs, quanta eo tempore Dei cultor-
 em decebant, prorsus vt ipse Præfectus suppli-
 citer eius benedictionem postularet. Deindē be-
 atus Antistes verba ad Iulium præfectum insti-
 tuens: Quandoquidem, inquit, præfectum mihi
 a Domino vitę terminum instare, & illustrissi-
 mum Germanum, in sacro numero successorē
 mihi designatum cognoui, peto vt per te liceat e-
 undem tonsura insignire. Cui Præfectus, quan-
 quā Germanum in reipublicę moderamine
 commodum valde & perutilē haberet, benignē
 annuit, & antistitem voti competem fecit.

Tunc Amator cum gaudio non mediocri ciui-
 tatem

Germanus
 mortem mi-
 nitatur S. A.
 mator.

Vide quanti
 olim fiebat
 Episcopi.

Prædicat o-
bitum suum
S. Amator.

Non patitur
armatos tē-
plā ingredi.

Designat
Germanū,
sibi succē-
forem.

Moritur vir
sanctus in
templo.

tatem suam repetens, conuocata concione, obi-
tū sui diem instare dixit; monuitque vniuersos
vt aliquem ex toto cœtu eligerent, qui sacro mu-
neri præficeretur. Illis autem conticentibus, A-
mator gressus ad ecclesiam direxit; cumque po-
pulus armis instructus. simul cum eo sacra limi-
na calcare veller, antistes vniuersos prohibuit,
voluitque vt inermes domum Dei ingrederen-
tur. Illi autem, dicto citius depositis præ foribus
armis, subsecuti sunt. Tum vir sanctus, clauis
primò arctissimè ecclesiæ ianuis, inuocato De-
nomine, Germanum apprehendit, detractaque
capitis cæsarie, & militaribus ornamentis reu-
ctis, religionis eum habitu induit, hortans vt ho-
norem à Deo sibi commissum, incontaminatum
seruaret; quia, inquit, me decedente, tibi ab O-
mnipotente Episcopalis dignitas designata est.

His peractis Amator morbi cœpit infestatio-
ne fatigari, populoq; luctu ac lachrymis discer-
sum eius deploranti, Germanum commendauit.
Nulla erat ætas, nullus sexus, nullus denique or-
do qui non, insigni luctu deformatus, patris abi-
tum desleret. Sed is suauissimis verbis à luctu ad
gaudium eos reuocans, ad templum in quo die
ac nocte diuinis rebus inseruierat, suorum se mi-
nibus deportari fecit. Ibi verò pontificiam ca-
thedram conscendens, inter crebros singultus &
lamentationes populi, hora ferè diei tertia, spi-
ritum tradidit. Et continuò Sanctorum chorus,
dictu mirabile, cum hymnis & canticis spi-
ritum eius excepit, & ad Dei thronum adduxit.
Corpus fuit ad locum, qui Autricus appellatur,
inductum: & sepultura tali Pontifice digna de-
coratum. Ecce autem homo quidam triginta an-
nis paralyū detentus, hominum ceruicibus baiu-
laba-

labatur, ut ex sacro funere aliquod tanti mali remedium perciperet. Cumque homo iam operum corpus intelligeret, orat & obsecrat miser, ut vel aquæ paululum, qua lotum fuerat, tribuere dignarentur. Eam hominis fidem Germanus sanè admirans, iussit languidi membra perfundi. Quæ perfusus, ilicò fugato languore, paralyticus cõualuit, neruisque vigentibus, sanus & incolumis substitit.

Sanatur paralyticus.

PASSIO S. SIGISMUNDI REGIS

C. Baro 16:7. Annal:

Burgundiorum: ex ea quæ est per Gregorium, Turonensem Episcopum, lib. 3. caq. 5. & 6. & Armonium, lib. 2. hist. Francor. cap. 4. Gladio consumatus est, Anno Christi Domini 1226. Felicitis Rom. Pontif. 1. Iustini Imp. 9.

Gvebaldus Burgundiorum rege è viuis sublatò, Sigismundus eius filius regnum obtinuit, qui ductus pietatis studio, Agaunense monasterium solerti cura, cum domibus basilicisque ædificauit. Cùm autem priore coniuge defuncta, filia Theodorici Italici, ex qua filium Sigericum susceperat, aliam duxisset, illa nouerucarum more, filium prioris coniugis tora mente auersari cepit. Vnde puer odio similiter in eam concepto, vna solennitatum cùm eam defunctæ matris vestibus ornata cerneret, cõmotus ait: Tu profectò minimè digna eras, ut hæc indumentu tua terga contingerent, quæ dominæ tuæ matris meæ fuisse noscuntur. At illa his verbis furore succensa, vin dicta quauis animam sanare die nocteque meditabatur. Tandem dæmonis fraude egregiè instructa maritum adiit, ei que persuasit Sigericum filium eius regnandi cupidum, nefaria

t. Maij.

Sigismundus construit Agaunense monasterium.